

[Knud Jepsen.]

boligforliget, må det i så fald være skotskternet. Hr. Schlüter har en underlig farvesans — det har jeg nu vidst længe — for skotskternet med 6 sorte eller 5 sorte pletter og en bleg rød er en underlig sammensætning, som jeg i alt fald ikke farvemæssigt kan få til at blive skotskternet. Nej, den sorte skygge hviler også over det boligforlig. Man kan ikke lide det. Det er der ikke noget at gøre ved, det kan befolkningen heller ikke, og derfor tror jeg også, at befolkningen vil reagere ganske voldsomt imod det.

Men hvad var det, det sorte kabinet lavede? Det lavede planer til adgangsbegrænsning, for det var ikke nødvendigt at blive så meget mere klog end man var, og der var også alt for mange under uddannelse. Det lavede afgiftsforhøjelser og forklarede, at man bare drak en øl mindre om måneden eller røg en cigaret mindre. Det var alt sammen så mildt og venligt og så asocialt, fordi det betød, at man lagde en bombe under hele prisniveauet.

Samtidig hermed skulle man finde ud af det såkaldte valutaværn, der betød, at man nu skulle nedskære mængden af de forbrugsvarer, som man importerede. Nu vil jeg gerne spørge fiannsministeren: ved finansministeren, hvor stor vores import har været i de sidste 12 måneder? Den har været på 7 mia kr., men ved finansministeren og statsministeren, at af de 7 mia kr. er der kun 900 mill. kr. til forbrugsvarer? Alligevel var det dem, man skulle ramme. Det var forbrugsvarerne, der nu skulle holde for. Det var altså 900 mill. kr., men ikke den øvrige del, der er på 6.100 mill. kr.

Man skulle have skat på at gå til lægen, man skulle have skat på børnetilskuddene og forklarede dette som nødvendige elementer i verdens bedste skattereform. Og så sagde man venligt, men bestemt: hvis der så kommer til at mangle noget, kan man jo overveje at hæve momsen. Ja, det har i alt fald vakt glæde hos hr. Erhard Jakobsen, for vel sådan set det eneste principspørgsmål, der er tilbage i det parti, er, at momsen skal sættes i vejret. Det er da rart, der er nogle principper, og det vil glæde mig, den dag hr. Erhard Jakobsen skal møde vælgerne og forklare, at det var det eneste princip, han har overholdt.

Det, der var det fælles træk i venstres po-

litik, var, at man hele tiden vendte sig imod forbruget, imod beskæftigelsen. Det var altid imod de mange og ganske almindelige mennesker. Og hvad er så resultatet? Lad os kigge på nogle enkelte kendsgerninger, mere tillader tiden ikke.

Vi har haft prisstigninger, der i Vesteuropa kun overgås af Italiens. Ja men var det ikke et firkantforlig, der skulle betyde, at man skulle dæmpe priserne? Vi sagde, at det ikke kunne lade sig gøre. Priserne ville på årsbasis med den takt, der har været, stige med 14-15 pct., i Italien med mellem 15 og 16 pct. Jeg må sige, vi har endnu ikke nået latinamerikanske højder, men det varer ikke længe, inden vi er der, hvis man fortsætter med dette tempo.

Hvis vi tager renteniveauet, så har man jo talt om, at man skulle have en lav og en stabil rente. I dag har vi en rente, der er dobbelt så høj som den nærmestliggende nabostats i Vesteuropa, en rente på 18-19 pct.

Det var jeres prisdæmpende og rentedæmpende politik. Når vi tager diskontoen, hvor den nuværende regeing ikke skal have ansvaret for alle forhøjelserne, så ser man, at man i de seneste 12 måneder har haft en diskontoforhøjelse 3 gange med det resultat, at det for et enkelt hus betyder en hævnning af kurstabet med 70.000 kr.

Hvis vi tager handelsbalancen fra april, ser vi, at handelstallene jo viser, at vi har et underskud på 1,7 mia kr. eller, for at være overordentlig venlig, et betalingsbalanceunderskud, der vel ikke kommer til at ligge under 8 mia kr.

Så har vi den anden side af regeringens politik, nemlig de reelle kapitalgevinster på jord og fast ejendom, hvor de nominelt er steget med 100 mia kr. på ét eneste år og reelt med 40 mia kr. i de sidste 12 måneder. Når vi så igen kigger på importen, så ved vi jo godt, at regeringen ikke ser med venlighed på det, når vi foreslår, at man skal lave reguleringer, men en sådan importregulering bliver nødvendig ikke alene ud fra beskæftigelsesessige hensyn. Men fremfor alt ud fra beskæftigelsesmæssige hensyn må man ud fra de økonomiske vurderinger virkelig tage reb i sejlene.

Hvad vidner disse kendsgerninger nu om? De viser, at alle vore problemer, de problemer, der er det samlede Danmarks, ikke kan